

Gombos Ádám Attila

Ötödikes koromban hallottam először a Vak Bottyán Gimnáziumról, illetve a hatosztályos képzésről, és a mindennapos angol- és matematikaórák lehetőségéről. Ekkor támadt az az ötlet, hogy öt általános iskolai osztálytársammal iskolát váltsunk. (Kikerülve az akkor nagyon félelmetesnek tűnő felvételit, és bízva egy magasabb szintű intenzívebb nyelv- és matematikaoktatásban, illetve egy versenyző szellemű közegben, ami folyamatosan tanulásra készítet.)

Ebbe az intézménybe jártak szeretett nagyszüleim és nagybátyám is, akik mindig meséltek a gimnázium családi légköréről, a sportköréről, ami plusz motivációt jelentett. Így 2010-ben már gimis gólyaként kezdtem a tanévet, ami az általános iskolához képest egy erős ritmusváltást igényelt mindannyiunktól, de mégis pozitív élményként gondolok rá, hiszen ezután jöttek a sorozatos diákolimpiai sikerek a kosárlabda csapatban, ahol országos döntőt is nyertünk. Ezen kívül két

alkalommal bejutottunk a röplabda, illetve a Coca-Cola Futball Kupa országos legjobb nyolc csapata közé is. A sporton túl számos egyéb megmérettetésen vehettem részt a gimnáziumi tanárain szüntelen biztatására és mindig lelkes felkészítő munkájának köszönhetően, ahol számos dobogós eredményt érhattünk el.

Versmondó és helyesírási versenyek állandó résztvevői voltunk a magyartanárnővel, német és angol csapatversenyeken indultunk, és szereztünk szinte mindannyian az osztályból közép- illetve felsőfokú nyelvvizsgát a gimnázium végére.

És még ezeken is túl az iskola minden évben aktív résztvevője volt a Comenius+ programnak, s így sokan eljuthattunk külföldre (Németország, Belgium, Szlovákia), hogy pallérozódjunk az idegen nyelvek használatában.

Az utolsó két évben számomra a „hogyan tovább?” nagy dilemmát jelentett. Végül a vita (generáló) készségem - amit az erre (is) nyitott gimnáziumi tanárain nagy türelemmel tűrtek - billentették a mérleg nyelvét a jogi pálya felé. A történelemfakultáció nagyban hozzájárult ahhoz, hogy végül felvételt nyerhettem az általam megjelölt egyetem állami ösztöndíjjal támogatott helyére. Azóta is a Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogász szakos hallgatója vagyok, ahol idén kezdem a harmadik évet. A Comenius programban szerzett tapasztalataimat most már az Erasmus szervezet koordinátoraként kamatoztathatom, emellett megmaradt a kosárlabda szeretete, továbbra is aktívan sportolok. **A Vak Bottyánban töltött hat évem nemcsak egy ugródeszka volt az egyetemi bejutáshoz és a jogásszá váláshoz vezető utamon, de innen származik a legtöbb és legszebb élményem is, ahol szeretett osztályfőnököm kezei alatt az osztálytársakból nagyon jó közösséggé és barátokká kovácsolódtunk, akikkel ma is napi szinten tartjuk a kapcsolatot.**

Csak 130 km-rel arrébb, most éppen Budapesten.